

Γράφει ο **Μάκης Γεωργιάδης**

Μπορεί η ανθρώπινη ζωή να γίνει εμπόρευμα; Μα τι αστεία ερώτηση! Μοντέρνα σκλαβοπάζαρα έχουν στηθεί σε κάθε άκρη της γης. Απελπισμένοι οι ναυαγοί τους αν δεν πνιγούν σε κάποιο πέλαγος η σε κάποιον ωκεανό, αν γλιτώσουν από ναρκοπέδια, βόμβες εξάντληση από κακουχίες και ό, τι άλλο μπορεί να κρύβει η περιπέτειά τους, καλούνται να γίνουν αναλώσιμα υλικά των μηχανών του κέρδους. Να αλέσουν την αξιοπρέπεια τους σε μια τεράστια μηχανή η οποία τρέφεται και δυναμώνει απομυζώντας αξιοπρέπεια.

Μοιάζει δε τόσο φυσιολογική αυτή η διαδικασία καθώς διαιωνίζεται ανά τους αιώνες από την εποχή της δουλοκτησίας... Οι μοντέρνοι όροι της διαδικασίας απαιτούν απλώς την επιλογή του εκμεταλλευτή σου. Απαιτούν να διαλέξεις το σφαγέα, το βιαστή, το δήμιο σου... πράγματα μικρά. Ελάχιστα. Να παραδώσεις οικειοθελώς την ελευθερία σου. Να χαρίσεις αφού δεν μπορείς καν να πουλήσεις έστω και σε εξευτελιστική τιμή την ψυχή σου στο διάβολο.

Άλλωστε ακόμη και με τους νόμους της προσφοράς και της ζήτησης αν το δει κανείς, είναι τόσες πολλές οι προσφορές ψυχών στον διάβολο ώστε να καθιστούν τις τιμές ασήμαντες σε σχέση με την αξία του πωλούμενου αγαθού. Άλλωστε ο ίδιος ο καπιταλισμός μετέβαλε τον άρχοντα της Κόλασης σε μονοψώνιο το οποίο δεν επιδέχεται αμφισβήτησης. Κανείς άλλος δεν μπορεί να αγοράσει ψυχές εκτός από αυτόν. Κι ο ίδιος παίρνει κι όλα τα ρίσκα της «αγοράς» μιας κι ό, τι αγοράσει, είτε σκάρτο είτε διαμάντι, δεν έχει καμία απολύτως αξία. Δεν μπορεί να το μεταπωλήσει πουθενά. Είναι μονοψώνιο το οποίο δεν έχει καν τη δυνατότητα μετατροπής του και σε μονοπώλιο....

Ποιος είναι άραγε ο λόγος που με παρακινεί να γράψω αυτές τις γραμμές; Είναι ένα ακόμη ερώτημα. Μπορεί άραγε η απόλυτη άρνηση της ζωής να γίνει εμπόρευμα; Μπορείς αντί για την εκμετάλλευση εν ζωή να «επενδύσεις» στο θάνατό σου;

Αν μπορείς να πουλήσεις την ψυχή σου στο διάβολο για να εξασφαλίσεις το ζην ή ακόμη και το ευ ζην, γιατί να μην μπορείς να πουλήσεις και το θάνατό σου; Αυτή τη φορά όχι σε κάποια μεταφυσική οντότητα, αλλά στο αφεντικό σου. Αν το σκεφτείς καλά το πασίγνωστο ρητό «η ζωή σου ο θάνατός μου» στα χέρια των αφεντικών, των τραπεζιτών και των πολυεθνικών ίσως χάνει το νόημά της. Η Ζωή και ο θάνατός σου για το κέρδος το δικό μου. Παράγωγα και χρηματιστικές αξίες φτιαγμένα ειδικά για το θάνατο του υπαλληλάκου. Επενδυμένα κεφάλαια και ασφαλιστικά «προϊόντα» για κάθε είδος θανάτου. Ατύχημα, αυτοκτονία, φυσικά αίτια...

Ένα τεράστιο πεδίο κερδοφορίας μπορεί να ξεπροβάλλει για τους δυνάστες αυτού του κόσμου όσο η κοινωνία που έχουν χτίσει βουλιάζει ολοένα και περισσότερο στην παρακμή και την ιστορική αποτελμάτωση. Όσο αναδίδουν οι ίδιοι και το σύστημα την οσμή εκατομμυρίων άταφων πτωμάτων από τις οπές των οποίων δεν βγαίνουν μόνο σκουλήκια αλλά και δολάρια.... Τα σαπρόφυτα και οι παρασιτικοί οργανισμοί που εξουσιάζουν και κινούν τα νήματα τρέφονται πλέον με όλο και πιο μακάβριες τροφές. Δεν απομυζούν μόνο τη ζωή αλλά και τις πιθανότητες θανάτου...

Πάνω από δέκα δισεκατομμύρια δολάρια έχει «επενδύσει» η μία από τις τέσσερις μεγαλύτερες

αμερικανικές τράπεζες, η JP Morgan, σε ασφαλιστικά «προϊόντα» αποζημίωσης της ίδιας σε περίπτωση θανάτου κάποιων εκ των υπαλλήλων της! Σοφή σκέψη καθώς ως γνωστόν, αθάνατος είναι μονάχα ο θάνατος!

Σύμφωνα δε με στοιχεία που είδαν τις τελευταίες ημέρες το φως της δημοσιότητας οι τέσσερις μεγαλύτερες τράπεζες των ΗΠΑ – JP Morgan, Chase Bank of America Citigroup και Wells fargo- οι οποίες απασχολούν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες υπαλλήλους, έχουν επενδύσει πάνω από 50 δισεκατομμύρια δολάρια σε τέτοια «προϊόντα». Σύμφωνα δε με τις εκτιμήσεις των ειδικών το μέσο κέρδος για την JP Morgan για κάθε θάνατο υπαλλήλου της ανέρχεται στο ένα εκατομμύριο δολάρια τα οποία καρπώνονται ασφαλώς η ίδια και πιθανότατα εν αγνοία των θυμάτων και των οικογενειών τους! Για να έχει τέτοιο κέρδος κατά κεφαλή μάλλον είναι αρκούντων παραγωγική σε θανάτους υπαλλήλων της....

Κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει ότι αυτή η τάση είναι η επένδυση του μέλλοντος. Όλες οι πολυεθνικές, τα μονοπώλια και οι τράπεζες, ακόμη και οι μικροί μαγαζάτορες που σέβονται τον εαυτό τους διαθέτουν ευάριθμο πλήθος υπαλλήλων. Πέρα από τη διακύμανση στην εκμετάλλευση εν ζωή έχουν το σίγουρο χαρτί πως μια μέρα κάθε ένας από αυτούς θα αποδημήσει. Άρα γιατί να μην εξασφαλίσουν κέρδος κι από εκεί;

Η αλήθεια είναι πως γεννιέται ένα νέο ερώτημα. Ποιος και γιατί να είναι διατεθειμένος να αγοράσει το θάνατο ενός κακόμοιρου ή έστω και πιο καλοστεκούμενου υπαλληλάκου αποζημιώνοντας μάλιστα αδρά το αφεντικό του; Μήπως είναι μια νέα φούσκα που μπορεί να σπάσει τα ρεκόρ στα χρηματιστηριακά ταμπλό; Μήπως είναι ασφαλιστικές εταιρείες συνδεδεμένες άμεσα με τις ίδιες τις τράπεζες που ανακυκλώνουν εικονικά κέρδη, εικονικό χρήμα και μετατρέπουν τη φυσική κατάληξη κάθε ανθρώπου σε λογιστικά μεγέθη; Διόλου απίθανο. Ίσως από την άλλη πλευρά να κρύβεται ο διάβολος στον οποίο επιτέλους παρουσιάστηκε η ευκαιρία! Να ρεφάρει τη χασούρα από την αγορά τόσων άχρηστων ψυχών πουλώντας στις τράπεζες το θάνατο των υπαλλήλων. Πραγματικά σατανικό! Γι αυτό πριν η κατάσταση γίνει μόδα μάθε να ξέρεις πως δεν κάνει να πουλάς την ψυχή σου στο διάβολο γιατί αυτός είναι ικανός να πουλήσει το θάνατό σου στο αφεντικό σου. Μην αφήσεις έτσι την ευκαιρία να πάει χαμένη.... Αφού μπορεί να το κάνει ο Σατανάς μπορείς κι εσύ άμεσα να πουλήσεις, όχι απλώς τη ζωή και τη εργατική σου δύναμη, αλλά και το θάνατό σου στο πολυαγαπημένο αφεντικό σου! Τουλάχιστον έτσι θα ζήσει η εταιρεία....

I - IV - 2014